

การใช้เวลาว่างกับการเปลี่ยนแปลง

ชนะโอกาส สะพานทอง*

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่างๆในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โลกที่เคยกว้างใหญ่กลับเล็กลง ดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาที ประดุจเป็นหมู่บ้าน(Global Village) ภูเขาและทะเล ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ ดูเสมือนเลื่อนหายไปจนกลายเป็นโลกโลกาภิวัตน์ที่ไร้พรมแดน

โลกาภิวัตน์(Globalization) มีความหมายว่า การแผ่ถึงกันทั่วโลก, การเข้าถึงโลก, การเอาชนะโลก, การแพร่กระจายไปทั่วโลก; การที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใด สามารถรับรู้ สัมพันธ์ หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว้างขวาง ซึ่งเนื่องมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พิมพ์ครั้งที่ 5)

จากการพัฒนาหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและด้านระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้ยุคโลกาภิวัตน์จึงเป็นยุคที่ผู้คนทั้งโลกที่สามารถสื่อสาร ขนส่งเดินทางไปมาหากันได้ คิดคล้ายๆ กัน มีอุปสรรคการดำรงชีวิตที่เป็นสินค้า สิ่งผลิตคล้ายๆกัน ดูภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ฟังเพลงเพลงเดียวกัน วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นหนึ่งสามารถแพร่ไปได้รับการยอมรับอีกที่หนึ่งได้ง่าย ซึ่งต่อไปวิถีชีวิต การกินอยู่ การแต่งกายก็จะคล้ายๆกันยิ่งขึ้น รวมทั้งจะมีภาษากลางใช้ในการสื่อความหมายทั่วโลกไม่ก็ภาษาหรือเป็นภาษาเดียวกันมากขึ้นด้วย

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช นายกราชบัณฑิตยสถาน บรรยายพิเศษเรื่องผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อสังคมไทยความว่า **โลกาภิวัตน์ (globalization)** เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงที่เคยมีมาก่อนในสังคมไทย ลักษณะที่สำคัญของโลกาภิวัตน์คือเป็นการเปลี่ยนแปลงของความสามารถของมนุษย์ที่จะจัดการกับความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน การเปลี่ยนแปลงแบบโลกาภิวัตน์นี้มีข้อจำกัดคือเป็นการย่นระยะความสัมพันธ์ระหว่างทะเลาะ ข้อจำกัดนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการใช้เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงในสมัยก่อนเป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ใช้เวลานาน มนุษย์สามารถลองผิดลองถูกได้ สามารถเลือกที่จะรับหรือปฏิเสธได้และแม้แต่สามารถเลือกรับบางส่วนหรือยึดระยะเวลาในการรับได้ด้วย

การมีเสรีภาพ การมีส่วนร่วมของประชาชน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปัจจัยเกี่ยวข้องต่างๆ เหล่านี้มีผลทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจตลอดจนด้านสังคมกล่าวคือ วิถีชีวิตถูกกำหนดโดยการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การตลาดที่ชักชวนให้คนบริโภคมากขึ้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรสนิยมในการใช้ชีวิต ในด้านชุมชนก็มีผลกระทบเช่นกัน สินค้าอุปโภคบริโภคในด้านหนึ่งมีคุณภาพดีขึ้นเพราะห้างใหญ่ใช้ต้นทุนน้อย คนใช้

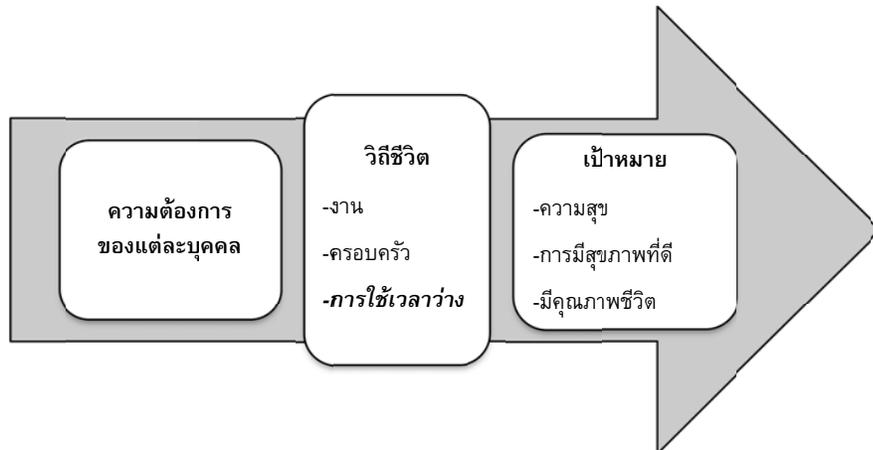
* อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของได้ของในราคาถูกลง เกิดความเท่าเทียมไม่แตกต่างกันในการใช้ของแต่ละด้านหนึ่งไปทำลายร้านค้าปลีก ร้านชำที่เคยมีอยู่ในชุมชน สิ่งที่มีผลกระทบมากที่สุดจากโลกาภิวัตน์คือ วัฒนธรรม ความคิด และวิถีชีวิตของคนไทย

วิถี ตามความหมายในพจนานุกรม หมายถึง สาย แนว ถนน ทาง

วิถีชีวิต จึงหมายถึง การกระทำตามวิธีการและแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระทำอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัยกระทั่งการกระทำนั้นได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต

คนเราเมื่อเกิดมาในโลก ล้วนมีความต้องการมีความมุ่งหวังให้ได้มาซึ่งความสุขและความสำเร็จในการดำเนินชีวิตชีวิตด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งต่างคนต่างก็เลือกวิธีการหรือแนวทางที่จะทำให้ได้ความสุขและความสำเร็จนั้นมาครอง ตั้งแต่การเลือกว่าอะไรคือความสุขและความสำเร็จในชีวิตที่ตนปรารถนา หรือพูดง่าย ๆ คือ เลือกว่าอะไรคือเป้าหมายของชีวิตและประการต่อมาเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตที่จะทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จนั้น เมื่อกระทำตามวิธีการและแนวทางนั้นๆอย่างต่อเนื่องก็กลายเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิตของแต่ละคนไป ดังนั้นใครจะมีวิถีชีวิตอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกให้ตนเองเป็นแบบใดไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาชีพการงาน การมีครอบครัว รวมไปถึงการใช้เวลาว่าง

จากภาพประกอบ 1 แสดงถึงการใช้เวลาว่างที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ (Cruz 1990:57, 2001: 38) อธิบายถึงการใช้เวลาว่างว่าเป็นเวลาที่นอกเหนือจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงชีพ การใช้เวลาว่างหมายถึงการมีอิสระในการเลือกและสามารถนำเอาเวลาไปใช้ได้หลายวิธีเพื่อที่จะผ่อนคลาย พัฒนาตนเอง หรือเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับ ก๊อตบี้และปาร์คเกอร์ (1976 อ้างถึงใน นายมงคล, 2548: 2) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างไว้ว่า การใช้เวลาว่างมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นช่วงเวลาที่บุคคลใช้เวลาเพื่อตนเองอย่างเต็มที่หลังจากเสร็จจากการทำงานประจำและกิจกรรมที่ผูกมัดต่างๆ การใช้เวลาว่างยังช่วยสร้างพื้นฐานของคนเกี่ยวกับความต้องการและการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่

เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และธรรมชาติต่างๆ จะทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินได้ผ่อนคลายความตึงเครียด มีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษและมีความเป็นอิสระ

เองเจิลและมาร์ซ (อ้างถึงใน Bammel 1996:204-205) กล่าวว่าไว้ว่าการใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันตามลักษณะของการทำงาน บุคคลที่มีความสุขกับการทำงานก็จะใช้เวลาว่างในลักษณะเดียวกันกับการทำงาน แต่ในอีกแง่หนึ่งหากบุคคลไม่มีความสุขกับงานที่ทำอยู่ก็จะมีกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างออกไปจากการทำงาน

ดุมมาซีโตเออร์ (1960: 522) กล่าวถึงการใช้เวลาว่างประกอบด้วยงานหลายชนิดซึ่งแต่ละบุคคลสามารถเลือกที่จะทำตามอำเภอใจเช่น การพักผ่อน ทำให้ตัวเองเพลิดเพลิน เพิ่มเติมความรู้และพัฒนาความสามารถหรือการมีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครเพื่อสังคมหลังจากพ้นหน้าที่ความรับผิดชอบจากการทำงานครอบครัวและสังคม

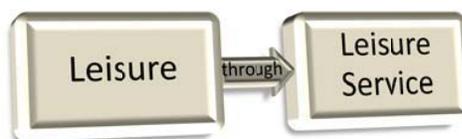
ความสำคัญของการใช้เวลาว่างมิได้มีเฉพาะบุคคลทั่วไปเท่านั้นแม้แต่องค์กรศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ยังได้เห็นถึงความสำคัญด้วยการประกาศหลัก “ปริญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน” ที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการและการใช้เวลาว่างไว้ 3 ประการ ด้วยกัน คือ

1. ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง
2. การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ
3. ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้านวัฒนธรรมศิลปะความก้าวหน้าทาง

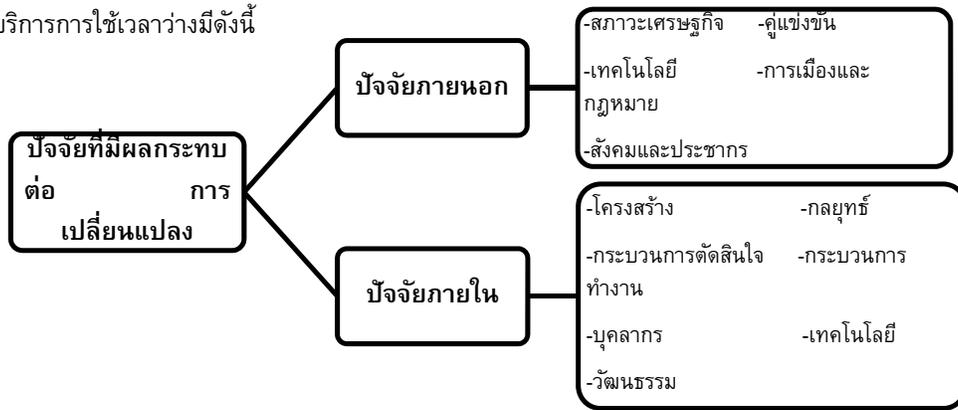
วิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การใช้เวลาว่างมีความสำคัญต่อมนุษย์เราเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสังคมปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วิถีชีวิตของคนเราจึงเปลี่ยนแปลงไปตามไปด้วยจนบางครั้งทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เมื่อไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ (สมเกียรติ เนตรประเสริฐ 2543:15-19)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโลกาภิวัตน์ ทุกสิ่งทุกอย่างสัมพันธ์กันอย่างเป็นพลวัต ทุกคนไม่ได้อยู่คนเดียว ต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน วิถีชีวิตมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง การใช้เวลาว่างของมนุษย์ก็ต้องมีผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วย ทั้งนี้จะสังเกตได้จากสื่อต่างๆ เช่น รายการวิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ซึ่งสื่อต่างๆ เหล่านี้ต่างก็มีรายการหรือคอลัมน์สำหรับการใช้เวลาว่างหรืออาจจะมีการโฆษณาถึงแหล่งการให้บริการการใช้เวลาว่าง(Leisure Service) ต่างๆ เช่น สนามกีฬา สวนสนุก อุทยานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ หรือสถานที่ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพ ฯลฯ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าการใช้เวลาว่างได้รับความสนใจและมีความต้องการมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการใช้เวลาว่าง (Leisure Service) ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งในเรื่องของการบริหารจัดการและการให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการได้อย่างมีคุณภาพ

การที่จะทำให้เกิดคุณภาพได้นั้นผู้ที่มีอาชีพการให้บริการการใช้เวลาว่าง (Leisure Service) จะต้องคอยติดตามการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่างๆอยู่เสมอและให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลง เพื่อจะทำให้เรา องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการการใช้เวลาว่าง)Leisure Serviceได้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง กระบวนการเปลี่ยนแปลงและวางบทบาท ของตัวเองในการสร้างการเปลี่ยนแปลง สุดท้ายคือสามารถตัดสินใจเลือกวิธีที่จะนำมาใช้ในการบริหารการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับองค์กร และเลือกวิธีการบริหารได้อย่างเหมาะสม สามารถนำไปวางแผนการท่องเกี่ยวข้อง วางแผนการตลาด สามารถวางโปรแกรมการใช้เวลาว่างเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้ ซึ่ง ปัจจัยใหญ่ๆที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงการ ให้บริการการใช้เวลาว่างมีดังนี้

ภาพประกอบ 3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลง

แบล็คและพอร์เตอร์ (Black and Porter, 2000) ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงในองค์กร โดยให้ความสำคัญปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงโดยมีการแบ่งเป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน องค์กร

ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่

1. **สภาวะเศรษฐกิจ** มีผลกระทบต่อ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรคือ ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีทำให้องค์กรต้องลดจำนวนบุคลากร ลดจำนวนการผลิต ในทางกลับกันถ้าเศรษฐกิจดีทำให้้องค์กรเพิ่มการผลิตสินค้าและบริการทำให้มีการกิจเพิ่มขึ้นและมีการเพิ่มจำนวนบุคลากร
2. **คู่แข่งขัน** มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์การตลาด ในการหลุกค้าใหม่เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและการเติบโตทางการตลาดซึ่งอาจทำให้เกิดการคววมกิจการ
3. **เทคโนโลยี** การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อกิจกรรมหลักขององค์กร ทำให้้องค์กรต้องเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและมีผลกระทบต่อ การบริหารทรัพยากรมนุษย์
4. **การเมืองและกฎหมาย** การเปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎหมายมีผลให้องค์กรต้องปรับเปลี่ยนนโยบายการทำงาน ระบบบริหารงาน ซึ่งต้องมีวิธีการเปลี่ยนแปลงให้รวดเร็วและเกิดความขัดแย้งน้อยที่สุด

5. สังคมและประชากร การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภคสินค้าต่างๆ ทำให้องค์กรต้องเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต ลักษณะของสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรมีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์การขายและการตลาด

ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่

1. โครงสร้าง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การ ส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และมีวิธีการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างนั้นรวมถึงการกระจายอำนาจ การลดจำนวนลำดับชั้นในองค์กรและการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในการประเมินบุคลากร

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับมหภาคคือ การรวมแผนกต่างๆในองค์กร การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับจุลภาคคือ การรวมหรือแยกแผนกต่างๆ เปลี่ยนแปลงที่ตั้งความสัมพันธ์ ระหว่างแผนกต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในด้านต่างๆได้แก่ การปรับแผนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ลดความล่าช้า โดยรวมแผนกต่างๆในองค์กรเป็นแผนกเดียว การรวมอำนาจด้านสารสนเทศ รวมอำนาจการจัดการสารสนเทศไว้ที่ผู้จัดการเพียงคนเดียว ลดจำนวนลำดับชั้นในองค์กรทำให้องค์กรมีโครงสร้างแบนราบ และสร้างการทำงานเป็นทีม สร้างความหลากหลาย ลดจำนวนลำดับชั้นในองค์กร และสร้างสำนักงานในภูมิภาคต่างๆ เป็นต้น

2. กลยุทธ์ นอกจากนี้ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในยังประกอบไปด้วยการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งกลยุทธ์จะเป็นตัวกำหนดทิศทางการทำงาน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของกลยุทธ์จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ทิศทางการดำเนินงานขององค์กรเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์เกิดจากการปรึกษาหารือระหว่างผู้บริหารระดับต่างๆ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรในองค์กร

การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ในด้านต่างๆเช่น การผลิต ออกผลิตภัณฑ์ใหม่ เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ให้ความสำคัญกับการบริการลูกค้า ราคา ผลิตภัณฑ์ที่มีราคาถูกและมีคุณภาพสูง

แซนเดลอร์ (Chandler, 1962) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์และโครงสร้างและสรุปว่าการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์องค์กร (Corporate Strategy) นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร

3. กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กรที่มีโครงสร้างแบบแบนราบนั้นผู้บริหารระดับสูงจะมีอำนาจในการตัดสินใจน้อยลง การตัดสินใจของผู้บริหารจะมีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในองค์กร ส่วนการตัดสินใจของพนักงานเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดนวัตกรรมต่างๆทำให้เกิดวิธีการผลิตที่สามารถลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพให้เก็บสินค้าได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต

4. กระบวนการทำงาน เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างองค์กร ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานเพื่อแปรสภาพปัจจัยนำเข้าเป็นผลผลิตและผลลัพธ์

5. เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงเครื่องมือในการผลิตและเทคโนโลยีนั้น เป็นปัจจัยที่สำคัญในการอยู่รอดและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันขององค์กร ซึ่งมีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง กระบวนการ

ทำงานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการทำงานอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานคืออาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในองค์กรได้

6. วัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การอาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การนั้นคือการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในด้านต่างๆได้แก่

6.1 การร่วมมือและการให้อำนาจ ผู้จัดการจะต้องไปทำงานในสาขาต่างๆ เช่นเดียวกับพนักงาน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่และสาขาย่อย

6.2 มิตรภาพและการบริการลูกค้า สร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าและสมาคมต่างๆ

6.3 การร่วมมือและการทำงานเป็นทีม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างแผนกต่างๆ ในองค์กร สร้างทีมงานเพื่อพัฒนานวัตกรรมและระบบการผลิต

6.4 ความหลากหลาย มีบุคลากรที่มีความชำนาญในด้านต่างๆ โดยมีการฝึกอบรม

6.5 ความร่วมมือและการมีส่วนร่วม ให้พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เน้นความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในทุกๆระดับขององค์กร

6.6 ความรู้สึกเป็นครอบครัว เพิ่มความรู้สึกเป็นเจ้าของและให้ความสำคัญกับพนักงานเพิ่มขึ้น

7. บุคลากร การเปลี่ยนแปลงนั้นมีความเกี่ยวข้องกับบุคลากรในประเด็นต่อไปนี้คือ บุคคลผู้นั้นทำหน้าที่อะไร บุคคลผู้นั้นมีทัศนคติและความคาดหวังอย่างไร บุคคลนั้นทำการตอบสนองการเปลี่ยนแปลงอย่างไร บุคคลนั้นได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างไร

การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากการเพิ่มหรือลดจำนวนบุคลากร สับเปลี่ยน โอนย้ายแผนก การให้ข้อมูลข่าวสารและการฝึกอบรมนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรได้ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรนั้นสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน

การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถนั้น สามารถพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรและทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพดีขึ้น

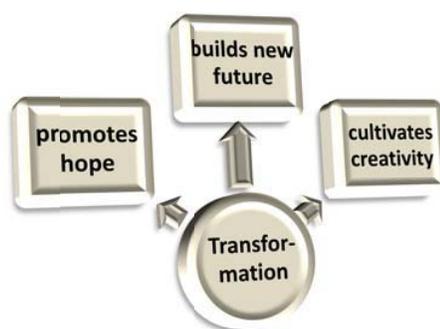
การเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงขนาดองค์กร เพื่อให้สามารถทำการผลิตได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันองค์กรมีแนวโน้มที่จะมีขนาดเล็กลง องค์กรแต่ละประเภทจะมีขนาดที่แตกต่างกัน

บทสรุป

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโลกาภิวัตน์ ทุกสิ่งทุกอย่างสัมพันธ์กันอย่างเป็นพลวัต ทุกคนไม่ได้อยู่คนเดียวต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน วิถีชีวิตมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง การใช้เวลาว่างของมนุษย์ก็ต้องมีผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วย

การให้บริการการใช้เวลาว่าง(Leisure Service) ในยุคโลกาภิวัตน์จะมีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบกับทุกๆด้าน มีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ที่ว่าเรามีการเตรียมตัวรับอย่างไร ความสำคัญของอัตราความเร็วของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การติดต่อทางอินเทอร์เน็ตมีผลอย่างมากหาศาล ข่าวลือเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ชุมชนเปลี่ยนไป มีชุมชนเทียมแฝง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต วิถีปฏิบัติของบุคคล

หรือสังคมใดเปลี่ยนไม่ได้ก็ตกกระสอ ดังนั้นผู้ที่มีอาชีพในการให้บริการการใช้เวลาว่าง(Leisure Service) จะต้องคอยติดตามข้อมูลต่างๆอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ การจัดโปรแกรม การจัดหาบุคลากร การจัดสถานที่ และหางบประมาณ ควรจะมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลในการเลือกที่จะทำกิจกรรมสำหรับตนเอง เพื่อให้เวลาชีวิตสำหรับตนเอง มีสุขภาพกายและใจที่ดี ทำให้ถึงคุณภาพชีวิตจะเป็นในด้านใดก็ได้แล้วแต่ใจปรารถนา เพราะความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน โปรแกรมจะมีแต่ความสนุกหรือก็หาอย่างเดียวไม่ได้ อาจต้องมีดนตรี ,วาดรูป ,นั่งกัมภูฐาน ,โยคะ ฯลฯ เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละคนและเพื่อให้ครบคุณภาพชีวิตในทุกๆด้าน

’ลง

โลกาภิวัตน์เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบหนึ่งที่มีความเป็นกลางในตัวเอง การเปลี่ยนแปลงส่งเสริมความหวัง การเปลี่ยนแปลงฝึกฝนความสามารถที่สร้างสรรค์ และการเปลี่ยนแปลงสร้างอนาคตใหม่ อยู่ที่เราจะจัดการเกี่ยวกับตัวเองอย่างไร

บรรณานุกรม

- มงคล อักษรดิษฐ์. (2548). *การใช้เวลาว่างของนักศึกษาศาสนาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. งานวิจัย, สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สมเกียรติ เนตรประเสริฐ. (2543). *กิจกรรมนันทนาการ*. คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. ถ่ายเอกสาร.
- Bammel, Gene. (1996). *Leisure and Human Behavior*. Brown & Benchmark, Madison.
- Black, S. and Porter, L. (2000), *Management: Meeting New Challenges*, Prentice-Hall Publishers, New York, NY.
- Dumazedier, Joffre 1960. Current Problems of The Sociology of Leisure. *International Social Science Journal*, 4(4).
- Chandler, A. 1962. *Strategy and Structure*. Cambridge, Ma.: MIT Press.
- Kraus, Richard. (1990). *Recreation and Leisure in Modern Society*. Harper Collins, N.Y.